

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om den nye kontekst for de strategiske forbindelser mellem EU og CELAC og civilsamfundets rolle

(initiativudtalelse)

(2017/C 434/04)

Ordfører: **Mário SOARES**

Medordfører: **Josep PUXEU ROCAMORA**

Plenarforsamlingens beslutning	30.3.2017
Retsgrundlag	Forretningsordenens artikel 29, stk. 2 Initiativudtalelse
Kompetence	REX
Vedtaget på plenarforsamlingen	21.9.2017
Plenarforsamling nr.	528
Resultat af afstemningen (for/imod/hverken for eller imod)	179/15/31

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. Latinamerika og Caribien, der i dag er samlet i Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Stater (CELAC), er en region, som gennem flere århundreder har delt de samme principper og værdier som Europa og derfor også samme verdensbillede. Derfor vil skabelsen af en stærkere blok mellem EU og CELAC med en fælles strategi over for de globale udfordringer resultere i en stærkere og mere virkningsfuld stemme på den internationale arena.

1.2. Europa og dets medlemsstater er den største investor og samarbejdspartner for Latinamerika og Caribien. Gennem flere århundreder er der blevet knyttet politiske, økonomiske, sociale, kulturelle og historiske bånd, hvilket også afspejles i afholdelsen af topmødet mellem stats- og regeringschefer hvert andet år, en parlamentarisk forsamling, aftaler af forskellig art og ikke mindst et bredt socialt netværk.

1.3. De nye globale udfordringer kræver, at denne blok styrkes, og frem for alt at der udtænkes en ny strategi, som går videre end det rent formelle og de store erklæringer og optræder som en stærk og afgørende aktør på den internationale scene. I det nye geopolitiske landskab fremstår Latinamerika som en region med en endnu større strategisk betydning i EU's udenrigspolitik.

1.4. EØSU fremhæver med tilfredshed, at Europa-Parlamentets Udenrigsudvalg er ved at drøfte en beslutning om netop dette emne, hvori det anerkender, at CELAC er en nøglesamarbejdspartner for EU, og at prioriteterne for EU's eksterne forbindelser med CELAC bør være at styrke den politiske dialog og samarbejdet inden for migration, klimaændringer, vedvarende energi, bekæmpelse af organiseret kriminalitet og udvikling af de politiske, kulturelle og socioøkonomiske relationer.

1.4.1. EØSU håber, at det næste topmøde mellem EU-CELAC's stats- og regeringschefer den 26. og 27. oktober er på højde med de udfordringer, som verden og vor planet står overfor, og fastlægger en strategi for styrkelse af de strategiske, politiske, økonomiske, sociale og kulturelle bånd mellem de to regioner.

1.4.2. EØSU tilskynder til at gøre fremskridt i udarbejdelsen af en global rammeaftale mellem EU og CELAC, som omfatter handlingsprincipper for politisk dialog, samarbejde og bæredygtig udvikling. Dette kunne være grundlaget for en geopolitisk indsats af global rækkevidde og ville styrke vores regioners stemme på den internationale scene.

1.4.3. Udvalget opfordrer alle politiske ledere i EU og Latinamerika og Caribien til at anerkende og værdsætte civilsamfundets deltagelse. I dette øjemed er det vigtigt, at

- der i alle forhandlinger indgår en struktureret dialog med det organiserede civilsamfund, hvis deltagelse bør baseres på kriterier vedrørende organisationernes repræsentativitet og ligevægt mellem de forskellige repræsenterede sektorer. I det konkrete tilfælde med forhandlinger om frihandelsaftaler bør det garanteres, at civilsamfundet reelt kan deltage på hvert stadie af forhandlingerne såvel som under gennemførelsen og evalueringen af resultaterne;
- der fra starten af afsættes de materielle ressourcer, der er nødvendige og tilstrækkelige til, at alle de mekanismer for deltagelse, der er fastsat i aftalerne, kan udføre de opgaver, der påhviler dem;
- det erkendes, at gennemsigtighed og en formel og regelmæssig dialog med myndighederne er grundlaget for, at de berørte aktører kan have tillid til at blive inddraget på ordentlig vis;
- man koncentrerer sig om én institutionaliseret og tilstrækkeligt finansieret struktur og om opfølgningen og overvågningen af de underskrevne aftaler efter princippet om »én aftale, ét civilsamfundsorgan«.

1.4.4. EØSU bekræfter, at civilsamfundets prioriterede målsætninger blandt andet er konsolidering af demokratiet, bæredygtig menneskelig udvikling, retfærdighed og social samhørighed, beskyttelse af naturressourcerne og miljøet, fuld overholdelse af menneskerettighederne og arbejdsretten, værdigt arbejde fremover og bekæmpelse af ulighed.

1.4.5. EØSU ser det som en del af sin mission at deltage aktivt i hele processen med at opbygge en verden, hvor det med mangfoldighed og dialog er muligt at leve i fred. En verden, hvor alle lande og alle folk kan finde en vej frem for deres udvikling og med udgangspunkt i deres kultur opbygge et demokratisk og inklusivt velfærdssamfund. EØSU vil gerne spille en rolle i denne proces.

2. En kompleks global kontekst i forandring

2.1. Verden står i dag over for en række udfordringer, som er meget komplicerede at løse: hurtigere klimaændringer, stadigt flere væbnede konflikter med tusindvis af flygtninge som konsekvens, tilbagefald til nationalisme og unilaterale tilgange til konfliktløsning og endda atomtruslens tilbagevenden.

2.2. Handelen har globalt set udviklet sig på en måde, der — selv om den politisk set ville kunne skabe større balance mellem forskellige dele af verden — stadig opretholder og i nogle tilfælde har uddybet forskellen mellem rig og fattig, også inden for samme region eller land.

2.3. Respekten for menneskerettighederne og international ret samt De Forenede Nationers og ILO's konventioner er truet i mange lande verden over, og krænkelserne af kvinders, børns og etniske mindretals (religiøse og kulturelle) rettigheder fortsætter. Manglen på respekt for fundamentale friheder fortsætter også, hvilket truer befolkningens sikkerhed og livskvalitet.

2.4. Den aftale om klimaændringerne, der blev indgået i Paris, fik bred opbakning også fra lande som USA og Kina, der traditionelt har været modvillige mod at gøre en indsats på dette område. I dag er aftalen truet af den nye amerikanske regering, der har meddelt, at den vil trække sig ud af aftalen, hvilket indebærer, at Planen for Ren Energi er lagt på is. Denne lovgivning blev iværksat i marts 2015 for at reducere energisektorens udledninger og øge produktion af vedvarende energi.

2.5. Efter en periode, hvor verden tilsyneladende begyndte at finde en vis balance, fik finanskrisen, der brød ud i 2007, også de udviklede lande til at mærke de sociale konsekvenser af den manglende kontrol af markederne. Konflikterne er langt fra løst, de er snarere blevet værre, og de forskelligartede interesser mellem lande og regioner bliver større.

2.6. I Europa er de nyopdukkede markante divergenser, der indvirker på samarbejdet mellem EU og Rusland eller mellem EU og Tyrkiet (som stadig er i forhandlinger om EU-medlemskab), et tegn på, at denne skrøbelige balance er brudt sammen eller alvorligt truet.

2.7. Indsættelsen af en ny amerikansk regering og særligt dens uklare ageren og tilsyneladende mindre venlige position over for EU gør den internationale situation endnu mere kompleks. Udsættelsen af TTIP-forhandlingerne, den advarsel, som blev fremsat i FN om, at landets optræden ikke altid vil følge FN's gældende kriterier for beslutningstagning, den manglende ratificering af TPP, forsøgene på at ændre migrationspolitikkerne og det forhold, at de normale praksisser mellem allierede lande drages i tvivl, skaber usikkerhed og bidrager til ustabilitet på internationalt plan.

2.8. Denne og andre trusler og udfordringer kan kun løses på global vis med aftalte forpligtelser, der skal være gennemførlige, men også bindende, således at de tilvejebringer ægte — sikkert mere komplekse og nødvendigvis multilaterale — løsninger.

3. Europa: global aktør og strategiske partnerskaber

3.1. EØSU mener, at Europa for fortsat at kunne spille en førende rolle på den nuværende komplekse internationale scene har brug for partnere og allierede, med hvilke vi ikke kun kan dele udvikling og handel, men også værdier og principper. Dette kan og bør være Den Europæiske Unions merværdi.

3.2. Indtil nu har Europa haft en defineret strategi i forhold til Latinamerika og Caribien, der blandt andet bygger på følgende elementer:

- fremme af social samhørighed;
- støtte til Latinamerikas regionale integration;
- fremme af Syd-Syd-samarbejde;
- undertegnelsen af partnerskabsaftaler, aftaler om politisk dialog og samarbejde, handelsaftaler eller aftaler om strategisk partnerskab (aftaler med Mexico og Chile (2002), aftale om økonomisk samarbejde med de 15 caribiske lande (2008), partnerskabsaftale mellem EU og Mellemamerika (2012), multilateral handelsaftale med Peru og Colombia (2010) og Ecuador (2014), aftale om politisk dialog og samarbejde med Cuba, strategisk partnerskab med Brasilien (2008))⁽¹⁾.

3.3. Denne strategi er kommet politisk til udtryk i topmødet mellem EU's og Latinamerikas og Caribiens stats- og regeringschefer og senere med CELAC og Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling (EuroLat), som er det parlamentariske organ for det biregionale strategiske partnerskab.

3.4. På globalt plan har EU forpligtet sig kraftigt til De Forenede Nationers mål for bæredygtig udvikling (SDG), til 2030-dagsordenens mål og til Paris-aftalerne. EU har gjort følgende mål til sine egne:

- beskyttelse af sociale, arbejdsmæssige og kulturelle rettigheder;
- fremme af bæredygtig og mere retfærdig økonomisk udvikling;
- beskyttelse af vor planet og bekæmpelse af de negative konsekvenser af klimaændringerne;
- respekt for og fuld overholdelse af menneskerettighederne;
- medvirken til fredsbevarelse, understøttelse af multilateralisme og løsning af eksisterende konflikter gennem forhandling.

3.5. På denne baggrund vil en stærk alliance mellem EU og CELAC have større vægt på den internationale scene. En sådan alliance vil også kunne spille en afgørende rolle for opretholdelsen af disse værdier, som både EU og CELAC i sin helhed deler. Derfor synes tiden at være inde til at spørge sig selv, om denne strategi, der uden tvivl har opnået værdifulde resultater, er tilstrækkelig i lyset af de globale udfordringer, som begge regioner står over.

⁽¹⁾ I 2016 genoptoges forhandlingerne med Mercosur med henblik på indgåelse af en partnerskabsaftale.

3.6. EØSU anser det for helt afgørende, at der føres en saglig debat mellem de to regioner, hvor der tales åbent ikke kun om succeserne, men også om de fortsatte mangler og begrænsninger og drages lære af den hidtidige indsats. En sådan debat skal være på høje med de aktuelle udfordringer og bekræfte gyldigheden af de fælles værdier og principper. Målet hermed bør være at skabe en relation baseret på et nyt og bredere samarbejde og legitimitet for fremtiden.

4. En ny impuls i forbindelserne mellem EU og CELAC

4.1. På baggrund af den aktuelle verdenssituation åbner der sig en ny mulighed for at etablere mere solide og effektive forbindelser mellem Latinamerika/Caribien og EU, som med fordel kunne udmøntes i den fremtidige EU-Mercosur-aftale ⁽²⁾. Denne aftale er en stor udfordring for EU, da hele den latinamerikanske region (på nær Bolivia og Venezuela) dermed vil knytte tætte politiske og økonomiske forbindelser med Unionen, forudsat at aftalen undertegnes. Genforhandlingen af aftalen med Mexico er også yderst vigtig for dette land, og den giver EU lejlighed til at øge sin tilstedeværelse i lyset af den forventede tilbagegang i handelen mellem Mexico og USA.

4.2. Forbindelserne mellem EU og Latinamerika og Caribien skal være til gavn for alle, dvs. både for de europæiske og for de latinamerikanske og caribiske stater og frem for alt for befolkningerne i begge regioner.

4.3. Produktive investeringer er i begge regioner en nøglefaktor for interaktionen mellem udviklingens politiske, sociale, miljømæssige og økonomiske dimension. EU og EU's medlemsstater er fortsat den største investor i regionen. Landene i Latinamerika og Caribien er EU's næststørste handelspartner, og tilsammen udgør CELAC og Den Europæiske Union en tredjedel af De Forenede Nationers medlemmer og ca. 25 % af verdens BNP.

4.4. Et tættere partnerskab mellem Latinamerika og Den Europæiske Union ville sætte skub i økonomisk vækst, strukturændringer i retning af videnintensive sektorer, fattigdomsbekæmpelse, social inklusion og miljøbeskyttelse.

Alt dette kan opnås ved at

- uddybe partnerskabsaftaler, der åbner nye investeringsområder, særligt inden for nye aktiviteter, der er videnintensive og giver beskæftigelse af kvalitet;
- fremme etableringen af små og mellemstore virksomheder gennem netværk til jobskabelse;
- investere i områder, der fremmer bæredygtig udvikling, værdigt arbejde, social inklusion og miljømæssig bæredygtighed;
- sætte skub i innovation og demokratisering af de nye teknologier og bidrage til deres udbredelse, særligt inden for information og kommunikation (IKT);
- udvikle inklusive infrastrukturer, der respekterer miljøet og letter adgangen til basale tjenesteydelser inden for en ny byudviklingsramme, og som fremmer territorial samhørighed;
- fremme investeringer i teknologier, der mindsker den globale opvarmning;
- øge brugen af miljøvenlige energiformer ved at begynde at bruge vedvarende, utraditionelle energikilder og drage fordel af de europæiske virksomheders erfaringer på dette felt for at bevæge sig frem mod en grøn økonomi;

⁽²⁾ Mercosur har 250 millioner indbyggere, hvilket gør den til den femtestørste økonomi i verden med et BNP på to billioner dollar. Mere end 5 % af EU's direkte udenlandske investeringer er placeret i Mercosur. EU er den største investor i regionen. EU's eksport til Mercosur var i 2016 på 41,633 mia. EUR, og EU's import fra Mercosur beløb sig samme år til 40,33 mia. EUR. Det er EU's tiendestørste eksportmarked.

- fremme og styrke arbejdsgiverorganisationernes og fagforeningernes rolle som vigtige aktører i den sociale dialog for at fremme udviklingen af den lokale erhvervsstruktur på så harmonisk vis som muligt og bekæmpe den sorte økonomi.

4.5. Dette ville bidrage til økonomisk og social velstand i begge regioner og uden tvivl medføre jobskabelse, for eksempel gennem

- nye forretningsmuligheder for virksomheder på utraditionelle områder såsom nye teknologier, grøn økonomi og sociale netværk;
- udvidelse af traditionelle markeder inden for blandt andet telekommunikation, bilindustrien, lægemiddelindustrien, elsektoren og banksektoren;
- åbning af nye markeder for SMV'er;
- forsyning af naturressourcer og fødevarer, samtidig med at man støtter bevarelsen biodiversiteten og den miljømæssige bæredygtighed;
- fremme af den sociale og solidariske økonomi som et middel til forbedring af den socioøkonomiske struktur, regularisering af undergrundsøkonomien og begrænsning migration.

4.6. EU og CELAC har udfordringer, men også muligheder for en positiv udvikling på områder af afgørende betydning for begge regioner, der i høj grad ville nyde godt af fælles tiltag, især med henblik på

- kvalitetsuddannelse til alle;
- værdigt arbejde til kvinder og unge;
- mobilitet og anerkendelse af rettigheder, især ved at gøre god brug af de anerkendte fordele i Erasmus-programmet for udveksling af studerende.

4.7. EØSU mener, at koblingen mellem offentlige tiltag og den private sektor bør have til formål at fremme økonomisk udvikling, et bedre virksomhedssamarbejde og økonomiske investeringer med henblik på vækst. Det er nødvendigt at bekæmpe den sorte økonomi, underudviklingen og SMV'ernes ringe konkurrenceevne, og udvalget opfordrer til at lette og forbedre mobiliteten mellem de to regioner ved at sikre indbyrdes sammenhæng mellem arbejdsrettigheder og tilskynde til koordinering af de sociale sikringsordninger.

4.8. EØSU anser det for afgørende at bevæge sig bort fra det fragmenterede syn på forbindelserne mellem de to regioner og i stedet se økonomi, menneskerettigheder og bæredygtig udvikling som én uadskillelig helhed. Samarbejde og gensidig støtte er alfa og omega, hvis vi vil nå frem til en handlingsplan og en fælles dagsorden for håndtering af denne verdens vigtigste udfordringer såsom fattigdom, klimaændringer og væbnede konflikter.

5. Civilsamfundets deltagelse: begrænsninger og perspektiver

5.1. Den værdi, tilstedeværelse og aktive deltagelse, som civilsamfundet i begge regioner bidrager med, deres erfaringsudveksling, projektdeling og aktive deltagelse i de tiltag, der beslutes, bør respekteres, anerkendes og indarbejdes som grundlæggende elementer i et nyt paradigme for strategiske forbindelser.

5.2. EØSU mener, at vore respektive civilsamfund står over for en mulighed og en stor udfordring, da forbindelserne mellem de to regioner trænger til at få tilført en ny dimension, som uden at anfægte eller ignorere det allerede opnåede antager en mere politisk og strategisk karakter.

5.3. Begrænsninger

5.3.1. Selv om civilsamfundets tilstedeværelse de sidste år er blevet mere og mere anerkendt som værende essentiel for styrkelsen af en biregional strategi, lider den stadig under begrænsninger, der gør det sværere for civilsamfundet at deltage på mere effektiv vis, særligt fordi

- det organiserede civilsamfunds deltagelse ikke i tilstrækkelig grad er institutionaliseret;

- der mangler økonomiske ressourcer til en regelmæssig deltagelse i aktiviteter og aktioner;
- det er vanskeligt på reglementeret og åben vis at have en dialog med myndighederne;
- der mangler gennemsigtighed, når der forhandles aftaler, især handelsaftaler, hvilket gør det meget vanskeligt at analysere dem og fremføre civilsamfundets forslag og krav over for de respektive myndigheder;
- de stadigt flere tilsynsstrukturer i de underskrevne aftaler gør overvågningen af dem kompleks og vanskelig.

5.4. Perspektiver

5.4.1. For at overvinde disse begrænsninger er det nødvendigt med en handlingsplan og en dagsorden, der

- på realistisk, afbalanceret og ambitiøs vis styrker det biregionale partnerskab ved at vise større tillid til alle dets aktører og skabe større gennemsigtighed i processen;
- giver deltagerne social legitimitet ved at inkorporere og udvikle områder, der virkelig har betydning for borgerne i begge regioner;
- omfatter foranstaltninger, der gør partnerskabet mellem EU og CELAC i stand til at gøre sig gældende på den internationale scene, samtidig med at der værnes om de værdier og principper, som de to regioner deler, og som har karakteriseret dem gennem tiden;
- anerkender asymmetriene som en udfordring, der skal overvindes, ved at foreslå mekanismer til overvindelse eller udligning af disse.

5.5. EØSU understreger, at for at forhandlingerne mellem EU og Latinamerika og Caribien af enhver art kan blive succesfulde, er det afgørende, at der dannes rammer for en struktureret dialog med det organiserede civilsamfund, som kan garantere, at det kan deltage effektivt på hvert af forhandlingsstadiene og under gennemførelsen og evalueringen af resultaterne. På denne baggrund værdsætter EØSU i høj grad påbegyndelsen af arbejdet i det blandede rådgivende udvalg EU-Chile, til hvis oprettelse udvalget har bidraget sammen med det chilenske civilsamfunds organisationer.

5.6. EØSU fastholder, at forbindelserne mellem det europæiske og det latinamerikanske civilsamfund først og fremmest skal sigte mod at styrke demokratiet, en bæredygtig menneskelig udvikling, social retfærdighed og social sammenhængskraft, beskyttelsen af naturressourcerne og miljøet, fuld overholdelse af menneskerettighederne og respekten for værdigt arbejde.

5.7. Den omstændighed, at det europæiske og det latinamerikanske og caribiske organiserede civilsamfund ikke har en struktureret og bred adgang til information er gentagne gange blevet udpeget som et stort problem i overvågningen af forbindelserne mellem EU og Latinamerika og Caribien og som én af de største hindringer for, at civilsamfundet rettidigt kan udarbejde forslag. EØSU understreger endnu en gang, at adgangen til information bør prioriteres i forbindelserne mellem de to regioner, og det er derfor helt afgørende at fastlægge klare regler og fremgangsmåder for adgang til og udbredelse af denne information.

5.8. Hvis aftalernes underskrivende parter virkelig værdsætter civilsamfundets deltagelse, bør der fra starten af afsættes de materielle ressourcer, der er nødvendige og tilstrækkelige til, at alle de mekanismer for deltagelse, der er fastsat i aftalerne, kan udføre de opgaver, der påhviler dem.

5.9. EØSU bifalder omdannelsen af EU-LAC-fonden til en international organisation, hvilket kan være et vigtigt skridt til at puste nyt liv i det biregionale partnerskab, og gentager sit forslag til EU's og CELAC's stats- og regeringschefer, der blev formuleret i Santiago de Chile-deklaration fra 2012, om at fondens arbejdsprogram bør omfatte en stærk komponent af effektivt og reelt samarbejde med de institutioner, der repræsenterer civilsamfundsorganisationerne på begge kontinenter.

5.10. EØSU opfordrer til, at de politikker og aktioner, der vedtages, tager sigte på at skabe bedre sammenhæng i og positive resultater af forbindelserne mellem de to regioner for at sikre, at de er af høj kvalitet og relevante, og at de berørte civilsamfund tager dem til sig som deres egne.

6. Civilsamfundets forslag

6.1. Topmødet mellem stats- og regeringscheferne fra EU og Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Stater (EU-CELAC) finder sted den 26. og 27. oktober 2017 i El Salvador. På baggrund af det nedkølede forhold mellem USA og Latinamerika bør dette topmøde efter EØSU's mening søge at styrke de strategiske, politiske, økonomiske, sociale og kulturelle bånd mellem EU og Latinamerika og Caribien.

6.2. EØSU opfordrer de ansvarlige politikere i begge regioner til en stadig mere effektiv indsats og tilstedeværelse, som kan fremme beskyttelsen af vor planet, bekæmpe klimaændringerne, bevare biodiversitet og bæredygtig udvikling, fremme menneskers velfærd, bidrage til bekæmpelsen af fattigdom, sikre social og territorial samhørighed, fremme uddannelse og sundhedsydelser af høj kvalitet for alle samt ligestilling mellem mænd og kvinder og de forskellige folks kulturer, arbejde for fred, værdsætte de internationale institutioners rolle og forsvare multilateralismen.

6.3. EØSU ser det som en del af sin mission at deltage aktivt i hele processen med at opbygge en verden, hvor det med mangfoldighed og dialog er muligt at leve i fred. En verden, hvor alle lande og alle folk kan finde en vej frem for deres udvikling og med udgangspunkt i deres kultur opbygge et demokratisk og inklusivt velfærdssamfund. EØSU vil gerne spille en rolle i denne proces.

6.4. EØSU opfordrer alle politiske ledere i EU og Latinamerika og Caribien til at anerkende og værdsætte civilsamfundets deltagelse med det formål at involvere så mange borgere som muligt i beslutningstagningen. Uden at ville udelukke nogen er det efter EØSU's opfattelse en institutionel og institutionaliseret deltagelse, som giver mulighed for en struktureret og mere effektiv deltagelse.

6.5. Fremme af anstændigt arbejde bør blive en politisk prioritet i samarbejdet mellem EU og Latinamerika og Caribien. I denne sammenhæng bør der afgives konkrete tilsagn om respekt for og overholdelse af ILO's grundlæggende konventioner og fastsættes mekanismer for kontrol med deres overholdelse med deltagelse af civilsamfundet og fagforeningerne på alle politikområder og under alle forhandlinger mellem EU og Latinamerika og Caribien.

6.6. I den aktuelle geopolitiske situation er EØSU af den opfattelse, at partnerskabsaftaler, handelsaftaler, aftaler om politisk dialog og strategiske partnerskaber fortsat er vigtige instrumenter, men at de ikke længere er de eneste mulige. Det afgørende i dag er, at dem, der deler de samme kulturelle, historiske og politiske værdier og visioner, bliver bevidste om behovet for at danne en strategisk alliance, som har en rolle at spille på den internationale scene. Aftalerne bør være en konsekvens af denne bevidstgørelse og ikke et middel til at opnå den.

6.7. EØSU tilskynder til at gøre fremskridt i udarbejdelsen af en global rammeaftale mellem EU og CELAC, som omfatter handlingsprincipper for politisk dialog, samarbejde og bæredygtig økonomisk udvikling. Dette kunne danne grundlaget for en global geopolitisk indsats, som fastlægger fremgangsmåden for denne indsats, når vores fælles værdier og principper er i fare.

6.8. EØSU bemærker, at det er yderst vigtigt at anerkende, at det organiserede civilsamfund er en aktør, som bidrager til en global bevidstgørelse om, at der er behov for globale løsninger til fordel for fred, bæredygtig udvikling, fair handel og velfærd for alle folk og regioner.

Bruxelles, den 21. september 2017.

Georges DASSIS
Formand
for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg